

KONIUCH (1) *sb m*

N pl k(o)niuszy [*może też N pl od KONIUSZY*].

Sł stp, Cn notuje, Linde XVII w. (z Cn).

Stajenny; strator BartBydg; caballarius, equitarius, perauriga (a. peroriga), praeuriga (a. proriga, a. pruriga), stabularius Cn: Stratores, dicuntur, qui stabulis vel equis in eis stantibus praesunt, conyvszy BartBydg 151.

Cf [**KONIARZ**], **KONIUSZ**, 2. **KONIUSZEK**, **KONIUSZY**, **KONNIK**

KW